

Kotimaanjakson Uutiset

(Marjo ja John Brownien uutiskirje)

Joulunaika ja vuodenvaihte Suomessa

Perheemme joulun Suomessa ei mennyt ihan niin kuin olimme suunnitelleet. Kerroin edellisessä kirjeessä, että menisimme Lappiin Kansan Raamattuseuran Kairosmajalle. Sairastuimme kaikki kuitenkin flunssaan, toinen toisemme perästä. Niinpä peruimme menomme ja vietimme hiljaisen joulun Kouvolassa. Pääasia oli, että saimme olla lastemme kanssa yhdessä pidemmän ajan, viimeistä kertaa luultavasti muutama vuoteen.

Oli mukavaa saada joulukortteja kerrankin oikeaan aikaan, eli ennen joulua (Papua-Uudessa-Guineassahan saamme ne tammi-helmikuussa). Kiitos kaikille, jotka muistivat meitä!

Minulla jatkuivat työt SLS:n kotimaantiimissä joululoman jälkeen. Tammikuun alkupuolella sain tietää, että tarvitsen sappileikkauksen. Oli oikea Jumalan ihme, että sain leikkausajan jo saman kuun aikana. Sairaslomaa tuli pari viikoksi, ja toivuin sinä ajassa hyvin. Sen jälkeen pidin työstä kertyneitä saldovapaita.

Timo aloitti alokkaana Vekaranjärven varuskunnassa tammikuun alussa. Nyt hän on jo aliupseerioppilas. Hyvin hänellä on siellä mennyt, mistä olemme kiitolliset. Karoliina jatkaa englanninkielisiä sairaanhoidajaopintoja Turun AMK:ssa. Hänellä oli neljän viikon harjoittelujakso eräässä vanhainkodissa Turussa tammikuussa. Hän toivoo pääsevänsä samaan paikkaan myös kesätöihin.

Vaikka lunta ei Kouvolassa ollut vielä kovin paljoa, saimme silti käydä hiihtämässä, John useammankin kerran. Minä iloitsin, että sain taas kokea osan kevättalvea pitenevine päivineen 10 vuoden jälkeen.

Johnin kotimaahan

Nyt on aika viipyä hetki myös Johnin kotimaassa. Saavuimme Australian loppukesään helmikuun 19. päivänä. Lähtö Suomesta oli erityisen haikea, koska molemmat lapsemme jäivät sinne. Onneksi on olemassa sähköisiä tapoja olla yhteydessä. Täällä Australiassa sähköinen viestintä on vielä helppoa, mutta ei sitten enää Papua-Uudessa-Guineassa.

Matkalla Suomesta tänne sain suruviestin, että minulle rakas serkkuni oli kuollut yllättäen. On vaikeaa olla näin kaukana, kun jotakin tuollaista tapahtuu.

Saan Australiassa pitää nk. lähtövapaata, joka normaalisti pidetään kotimaassa ennen ulkomaantyöhön lähtöä. Maaliskuun puolella välissä aloitan työt. Meillä on jo joitakin sovittuja lähetystyöhön liittyviä tapaamisia ja tehtäviä, ja sen lisäksi työstän erästä mussaun kieliopin osa-aluetta ja mussau-englanti-sanakirjaa. Johnilla on nyt enemmän vastuuta kokouksista, kun taas Suomessa minä olin enemmän äänessä. Hän jatkaa työtä myös mussaun kieliopin sekä mussaunkielisen Uuden testamentin avaintermien parissa.

Johnin vanhemmat ovat jo melko iäkkäitä. On hyvä viettää aikaa heidän kanssaan, samoin kuin Johnin siskon perheen kanssa. Anglikaaninen kotiseurakuntamme on toivottanurt meidät tervetulleiksi ja toivoo meidän kertovan heille kuulumisia työstämme ja elämästämme.

Tulevat kuukaudet

Toivomme pääsevämme lähtemään Papua-Uuteen-Guineaan toukokuussa. Ajoitus ei kuitenkaan ole täysin meidän vallassamme. Yhteistyöjärjestömme, Papua-Uuden-Guinean SIL, hakee minulle työ lupaa.

Sen saatuani minun on vielä haettava viisumia. Aiemmin sain viisumini Johnin työluvan perusteella, mutta nykyisin molemmilla puolisoilla pitää olla työlupa.

Emme ole koko kotimaanjakson aikana kuulleet mitään uutisia Mussaulta tai sikäläisiltä työtovereiltamme. Toivottavasti tilanne korjaantuu, kunhan pääsemme maahan. Kirjoitan uuden kirjeen sitten, kun tiedän jotakin suunnitelmistamme.

Vielä katsaus menneeseen

Oli hyvä olla Suomessa viime vuoden kesäkuusta tämän vuoden helmikuuhun. Iloitsimme kaikista tapaamisista nimikkoseurakunnissamme. Olemme kiitolliset seurakunnille ja niiden jäsenille, jotka ovat jaksaneet tukea meitä kaikki nämä vuodet rukouksin ja taloudellisesti. SLS:n kotimaantiimissä olin tekemisissä myös minulle ennestään tuntemattomien seurakuntien kanssa - sekini oli mielenkiintoista ja antoisaa.

Tavallista pidempi Suomen jakso virkisti meitä, jotta voimme jatkaa työtämme mussau-emiralaisten parissa, kunnes mussaunkielinen Uusi testamentti on painettu ja äänitetty ja lukutaitoa edistetty. Odottamaton sairausloma antoi minulle tarpeellista aikaa levätä ja koota voimia siirtymiseen taas maapallon toiselle puolelle.

Kiitos- ja rukousaiheitamme

- Kiitos kotimaanjaksosta Suomessa
- Kiitos kaikista meitä tukevista seurakunnista ja ystävistä, jotka rukoilevat puolestamme
- Kiitos turvallisista matkoista maassa ja ilmassa
- Kiitos Karoliinasta ja Timosta, jotka saimme jättää Jumalan hoiviin
- Pyydämme siunausta ajallemme Australiassa, varjelusta liikenteessä täälläkin
- Rukoilemme, että Papua-Uuden-Guinean työluvani ja viisumini tulisivat nopeasti, ennen toukokuuta

Jumalan siunaamaa kevättalvea ja kevättä toivottaen,

Marjo ja John Brownie

Marjo Brownie on australialaisen miehensä Johnin kanssa ollut Wycliffe Raamatunkääntäjien työyhteydessä vuodesta 1993 Papua-Uudessa-Guineassa, ja raamatunkäännös- ja lukutaitotyössä mussau-emira-kielen parissa vuodesta 1995.

John & Marjo Brownie
3 Sunhaven Street
Beecroft NSW 2119
Australia
marjo_brownie@sil.org
puh. nro: +61 20235494

Suomen Lähetysseura
PL 154
00141 Helsinki
www.mission.fi
ulkomaankirje@suomenlahetysseura.fi

Suomen Lähetysseura

toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin.

Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

Wycliffe Raamatunkääntäjät
Yliopistonkatu 58 B
33100 Tampere
info@wycliffe.fi
www.wycliffe.fi